

arbejde med epoxyharpiks og isocyanat« er udviklet af Metalindustriens Brancheudvalg og godkendt af Arbejdstilsynet. Uddannelsen, der består af 16 lektioner, udbydes på en række godkendte erhvervsskoler og AMU-centre. I 1997 gennemførte 3860 kursister uddannelsen.

Såfremt medarbejderne ikke er danske eller ikke har de fornødne dansk kundskaber, skal uddannelsen gennemføres på et passende sprog eller ved hjælp af en tolk. Kompendiet, der benyttes i uddannelsen, er foreløbig oversat til engelsk og tysk.

Hverken Metalindustriens Brancheudvalg eller Arbejdsmarkedsstyrelsen har kendskab til tilfælde, hvor ansatte er blevet afvist ved tilmelding på grund af manglende kundskaber i dansk. Men hvis det viser sig, at der er et reelt problem, vil Arbejdsmarkedsstyrelsen se på problemet og arbejde på at finde en løsning, der kan imødekomme problemet.

For så vidt angår ledige kan det yderligere oplyses, at det er muligt at forlænge undervisningen i de faglige arbejdsmarkedsuddannelser, såfremt kurset indgår i et særligt tilrettelagt sammenhængende forløb.

Denne mulighed skal kompensere for, at deltageren ikke er i arbejde inden for den pågældende branche, og således ikke har en daglig praksis, som kan være et arbejdsmæssigt udgangspunkt for læreprocessen. Deltageren kan derfor have behov for mere tid til både praktisk arbejde og den dertil hørende teoretiske forståelse.

Spm. nr. S 740

Til arbejdsministeren (2/7 98) af:

Anne Bastrup (SF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at arbejde med farlige stoffer og materialer foregår under forsvarlige forhold?«

Begrundelse

Der er stadig store problemer med håndtering af farlige stoffer og anvendelsen af værnemidler.

Arbejde med f.eks. kræftfremkaldende stoffer, og arbejde, der omfattes af bekendtgørelsen

om kodenummererede produkter, burde være betinget af en uddannelse.

Uddannelsen kunne f.eks. indeholde noget om kemikaliehåndtering og -opbevaring, læsning af arbejdspladsbrugsanvisninger samt personlig beskyttelse.

Mange virksomheder med garageteknologi arbejder med styrén, opløsningsmidler, blanding af stærke syrer og baser med fare for giftige gasser, uden at de ansatte har den nødvendige ballast for at kunne håndtere produkterne forsvarligt.

Typiske virksomheder, der berøres, er glasfiberproducenter, forchromningsanstalter og malerafdelinger i mange typer af virksomheder.

Svar (16/7 98)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I begrundelsen for spørgsmålet fokuseres på uddannelsesbehovet ved arbejde med bl.a. kræftfremkaldende stoffer og materialer og opløsningsmidler (for eksempel styren, der både er et opløsningsmiddel og anses for at være kræftfremkaldende) samt kodenummererede produkter. Dette svar er derfor koncentreret om uddannelsesaspektet i sikkerheds- og sundhedsarbejdet.

Reglerne for arbejde med stoffer og materialer er fastlagt i Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 540 af 2. september 1982 om stoffer og materialer. Bekendtgørelsen er senere ændret ved bekendtgørelse nr. 485 af 16. juni 1995.

Området er endvidere reguleret gennem særlige regler, hvoraf kan nævnes Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 140 af 17. februar 1997 om foranstaltninger til forebyggelse af kræfttrikoen ved stoffer og materialer og Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 199 af 26. marts 1985 om epoxyharpikser og isocyanater samt Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 302 af 13. maj 1993 om arbejde med kodenummererede produkter.

For en række stoffer og materialer gælder krav om, at de ansatte skal have gennemført uddannelse eller have modtaget særlig instruktion.

Efter bestemmelserne i epoxybekendtgørelsen må arbejde med epoxy- og isocyanatholdige produkter kun udføres af personer, der har en gennemgået en særlig uddannelse. Samtidig kræves det, at arbejdsgiveren sørger for instruktion i det enkelte arbejdes udførelse.